

אשריכם ישראל!

העלון החודשי של כל יהודי

גיליון מס' 47 \ ניסן תשע"ה \ כתובת: שד' גת 106 דירה 10 קריית גת \ דוא"ל: Mabatye@gmail.com

בס"ד

ויהי אחרי הבחירות...

מאמר מיוחד לחודש ניסן

חשוב לאבא שלנו הוא שכל ילדיו יכבדו את השני, ולא יזלזלו זה בזה. ובשעה שדור הפלגה מרדו בו ובנו את מגדל בבל, אמר הקב"ה שמכיון שיש אחדות ביניהם הוא לא יגזור עליהם כליה גמורה, וכך אמר הקב"ה (ב"ר): "גדול השלום, שאפילו עובדים עבודה זרה כביכול איני יכול להם". זה הכח של השלום, שמכבדים אחד את השני, ומחפשים לדון את הזולת לכף זכות.

עכשיו כשה"סערה" מאחורינו, זה הזמן לעצור ולעשות קצת סדר! השקפה זה השקפה, "דעת תורה" זה "דעת תורה", הכל אמת ויציב, אך האם מי שאינו שומע בקול הרב שלך הוא כבר יצא מיד מכלל "עמתך"? כבר מותר לדבר עליו לשון הרע ומחלוקת? האם רב שלא מסכים עם הרב שלך נהפך ברגע אחד לאפס אפסים, ואין איסור לבזות אותו ולזלזל בכבודו?

ברור שכל אחד צריך לשמוע בקול רבותיו, אך כל זה לא מתיר לזלזל

באחרים. וכי עם ישראל בשעה שהיה מחולק לשבטים, חשב לרגע לזלזל אחד בשני? וכי בית שמאי ובית הלל זלזלו חלילה אחד בדרכו של השני? וזאת על אף שכל אחד מהצדדים היה בטוח במאת האחוזים שהצדק איתו!

עכשיו בערב פסח, כאשר מנקים את הבית מכל חמץ, ננקה את הלב שלנו מכל זלזול בעם ישראל וגדולי ישראל, עכשיו ננקה את הפה שלנו, ונבטל את כל מחשבות הזלזול שהיו לנו בשנה האחרונה.

השם יתברך יזכה אותנו לברכת השלום, עושה שלום במרומיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, השם עוז לעמו יתן, השם יברך את עמו בשלום.

בברכת פסח כשר ושמתח, מתוך שלום ואחדות. ושנזכה כבר השנה שיקויים בנו "בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל", בגאולה שלמה, אמן.

באהבה ובידידות

שמעון גוטסמן

קוראים יקרים, שלום לכם.

אני כותב את הדברים כשבוע לפני הבחירות בישראל, מתוך תפילה ותקווה שבשעה שתקראו מאמר זה כבר ירגעו הרוחות, וישכחו כל המחלוקות למיניהם.

מובא במדרש שבקריעת ים סוף היה לכל שבט שביל משלו, וחומת מים שקופה הבדילה בין השבטים, אמר על זה כ"ק האדמו"ר מקאליב שליט"א שדבר זה רומז שכל אחד ילך בדרכו וינהג במנהגי שבטו, אך יחד עם זאת עליו להביט בהערכה ובדרך של כבוד גם אל הנהגות זולתו (מובא ב"פניני הפרשה" גיליון 483). זה היופי של עם ישראל! וכך אבינו מלכנו אוהב לראות אותנו, אנו משולים לזר פרחים שכל היופי שלו נובע דווקא מחמת השוני שבין פרח לפרח, כל אחד מהפרחים בעל גוון מיוחד משלו, ודווקא משום כן כל פרח משלים את הפרחים האחרים, כאשר על ידי כולם יחד נוצר זר יפה ומיוחד.

התנא באבות אומר "איזהו חכם הלומד מכל אדם", מכל אדם באשר הוא ניתן ללמוד משהו, והחכם "מדלג" על כל החשבונות ומוצא את הטוב שבכל אחד. אין זה אומר שאין צורך לשמור על המיוחדות שלנו, אין זה אומר שאין צורך לעשות "מחיצות", אך הכל מתוך כבוד והערכה לכל יהודי באשר הוא. מי שמכבד את כולם יוכל למצוא את הדברים הטובים שאותם ניתן ללמוד מהאחרים, שכן אף אחד אינו מושלם, ובוודאי יש לו מה ללמוד מאחרים.

התורה הקדושה ניתנה לעם ישראל, רק לאחר שהיא נהיה "עם שלם", כי בכדי לקיים את התורה יש צורך בכל השבטים, כל אחד ודרכו המיוחדת בעבודת הבורא, כל אחד והיופי שלו, וכך האחד משלים את השני, ונחשב בשמים שכולנו עשינו את הכל בשלמות.

והקב"ה, אבינו מלכנו כבר גילה לנו מה הדבר שהכי חשוב לפניו, וכפי שמעיד ב"תנא דבי אליהו": "אמר הקב"ה לישראל, מה אני מבקש מכם, אלא שתהיו אוהבין זה את זה, ומכבדין זה את זה", הדבר שהכי

הפוך על הפוך

סיפור מיוחד מתוך החוברת החדשה "לעולם אינך יודע" – סיפורי כף זכות

מבית "אשריכם ישראל"

את הסיפור שלפניכם שלח לנו אחד הקוראים, הסיפור פורסם בעלון "תהילה לדוד": "בתלמוד תורה שלי", סיפר המנהל, "יש מלמדים רבים, ועם כולם אני מסתדר היטב, חוץ ממלמד אחד חסר סדר. כל מה שאני מסכם איתו, הוא שוכח... כשאני מתקן, למשל, תקנות חדשות למלמדים, כולם זוכרים ליישם אותן, חוץ ממנו... הכל הוא עושה להיפך. הייתי מפטר אותו מזמן. אבל יש לי בעיה: כל הילדים העוברים תחת ידו יודעים לתלמוד מצויין, וגם אלה שלא הצליחו במקומות אחרים, כשהגיעו אליו – גדלו ועשו פרי. גם כל ההורים מרוצים ממנו בצורה יוצאת מן הכלל, ובכל אסיפת הורים של התלמוד תורה, הוא מקבל את השבחים הכי גדולים. בלית ברירה נאלצתי לקבלו כמות שהוא, ולהמשיך להעסיק אותו בתלמוד תורה.

על הכל הייתי יכול לוותר עד שנקלענו פעם לאירוע מסויים, והנהגותיו של אותו מלמד חצו כבר את כל הגבולות.

התלמוד תורה שלנו הלך וגדל, והבניין נעשה צר מלהכיל את מאות התלמידים שחסו בו. והנה, הגיעה לאוזני ידיעה שאחד הגבירים המפורסמים מבקש לתרום בנין לתלמוד תורה, לעילוי נשמת הוריו. יצרתי עמו קשר, וסיכמנו שיערוך ביקור בתלמוד תורה שלנו.

לקראת הביקור כינסתי את כל המלמדים, והודעתי להם על

הגביר החשוב העומד להגיע, ועל כך שהוא כנראה יכנס לכל כיתה וכיתה, ועל כן יש לוודא שהכל יהי נקי ומצוחצח כראוי, ושהילדים יעניקו לו כבוד רב. המלמד ההוא השתתף בכינוס המורים הזה, עם כל פרטי ההדרכה שבו. באותם ימים עשה מיודענו זה פעילות עם ילדי כיתתו, וסיכם עמהם שאם ילמדו בהתמדה, ויסיימו את המסכת יתן להם פרס. ומה הוא הפרס? מכוניות מתנגשות בתוך הכיתה... דהיינו, שכל הילדים יורשו להפוך את כיסאותיהם, ולהסיע אותם כמו מכוניות, ולהתנגש האחד בכיסאו של השני. הילדים עמדו במשימה בהצלחה רבה וסיימו את המסכת ואף נבחנו עליה. והנה הגביר הגיע לתלמוד תורה, ועובר עם המנהל מכיתה לכיתה, ומתרשם מרצינותם של התלמידים, מצורת הלימוד, וגם מהסדר והניקיון השוררים בכל פינה בבניין התלמוד תורה. עד שמגיע תורה של כיתה המלמד הנזכר לעיל. הדלת נפתחת, והמנהל חושב שעוד רגע קט הוא מקבל התקפת לב...

כן, בדיוק ביום זה קבע המלמד עם תלמידיו להוציא לפועל את יום המכוניות המתנגשות. הכיתה הייתה מבולגנת נורא, כאשר כל הכיסאות הפוכים, הילדים מתגלגלים על הרצפה, ומתנגשים האחד עם רעו, והקול – קול רעש גדול כעין תאונת דרכים... ואם לא היה די בכך, הרי שהמלמד שלנו היה גם הוא על הרצפה, ושיחק ביחד עם הילדים... פניו של

המנהל חוורו כסיד. הוא לא האמין... המנהל התנצל בפני הגביר בבושה גדולה, וגם המלמד קד קידה לפני האורח על המראה הלא – חיובי של הכיתה.

מיד לאחר שהגביר עזב את הביקור בתלמוד תורה, קרא המנהל למלמד והורה לו שיסתלק מפה – הוא מפוטר! איך הוא לא מתבייש! "לאחר מה שראה הגביר בכיתתך, הוא לא יסכים לתרום מאומה".

המלמד התחרט וטען ששכח מההוראות, אך המנהל צרח עליו ולא קיבל זאת: "לא רוצה לראות אותך יותר, תסתלק מפה!".

המלמד, החל להתחנן למנהל ואמר: "יש לי 10 ילדים בבית, לא תהיה לי פרנסה!".

אך המנהל זעק: "לא אכפת לי מהפרנסה שלך. עשית נזק ואתה מפוטר!". המלמד עזב את המקום אבל וחפוי ראש...

לא עוברים יומיים, ואחד הילדים הקטנים בביתו של המנהל נופל ושובר את הרגל. עובר יום נוסף, וילד שני נתקל בחלון זכוכית ונשרט קשות. כעבור יום – יומיים נוספים, נתקעה ראשה של בתו הקטנה, ואין היא מסוגלת להזיז, ומתאשפזת בבית חולים. ואם לא היה די בכל אלה, גם אשתו נופלת ברחוב, ושוברת את ידה ואת רגלה!!!

מנהל התלמוד תורה הבין שיש דברים בגו, ניגש לאחד מגדולי הדור, וסיפר לו את רצף

האירועים המוזרים המתרחשים בביתו. השאלה הראשונה של הגדול הייתה: "האם גרמת לאחרונה צער לאדם פלוני?"...

המנהל הנהן בראשו כהסכמה, וסיפר לגדול הדור את כל המעשה עם המלמד. אמר לו הגדול: "עשית את אשר לא ייעשה. לך מיד לפייס את המלמד, ותדע לך שמדובר בסכנת נפשות".

עשה המנהל כפי שהצטווה, והתקשר אל המלמד, ביקש ממנו סליחה ומחילה, והתחנן לפניו שיחזור למלאכתו בתלמוד תורה. המלמד בטוב

לבו, הודיע מיד שהוא מוחל על כל מה שנעשה איתו, אך לא הסכים לחזור לתפקיד, כי כבר מצא עבודה בתלמוד תורה אחר. לא תאמינו למה שאירע אחר כך...

"לאחר שבוע", מספר המנהל, "אני מקבל איגרת מהגביר ההוא, כי ברצונו לתרום את כל הכסף להקמת בנין חדש בתלמוד תורה! במכתבו מציין הגביר, שבמהלך ביקורו במוסד התפעל מדברים רבים, אולם מדבר אחד התפעל במיוחד: 'בניגוד לתלמודי תורה אחרים שבהם ביקרתי, ולא הייתי

מרוצה מהקפדנות היתירה בין המורים לתלמידים, ראיתי ונוכחתי שאצלכם אין הדבר כך, והראיה – שהמלמד ההוא בכיתה הפוכה, הוריד את עצמו אל הילדים, ושיחק ביחד איתם על הרצפה. זה הדגם המדויק של התלמוד – תורה שחיפשי, כדי לתרום לו בניין", הוא סיים. המנהל לא האמין לתוכן המכתב...

"מהמעשה הזה הקב"ה לימד אותי, שהחשבונות שלו שונים מצורת ראייתנו".

נקודות זכות – דברי חיזוק מרבתינו

[1] גם אם אתה לא מצליח עדיין לדון לכף זכות, לפחות שיהיה לך רצון, תתפלל לבורא עולם שיעזור לך לדון לכף זכות, ומי שמשדל ורוצה לדון לזכות אזי הגם שעדיין לא הצליח מכל מקום זכותו גדולה, בבחינת החושב מחשבה טובה לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הקב"ה כאילו עשאה.

[2] זכור! לך אולי קל יותר לשמור על הלשון, לחברך דווקא קל יותר להגיע לתפילה בזמן, ליהודי אחר קל יותר להיזהר מגזל, אחד אחר קל לו לכבד את אחרים, ויש גם מי שקל לו יחסית ללמוד ברציפות... לכל אחד יש דברים שיותר קל לו לעשות, וכנגד זה לכל אחד גם יש קשיים מסוג אחר, לכל אחד יש יצר גדול בנושא אחר.

[3] מי שרגיל לדון לכף זכות זכה להיות מאושר, ומדוע? א] כי מי שמתרגל "לחפש" לראות דוקא את הטוב, הוא זוכה לראות גם את הטוב שבו, וזה מביא אותו לשמחה ורצון להתעלות. ב] כי מי שרגיל לראות את הטוב הוא שמח בחלקו, וממילא הוא העשיר הכי גדול. ג] כי מי שדן לכף זכות הוא לעולם לא יכשל בהרהור אחר הנהגת השם יתברך איתו, ולהיפך תמיד הוא יודה לקב"ה, וכידוע ההודיה להשם יתברך מביאה לידי שמחה אמיתית. ד] כי מי שדן את אחרים לכף זכות גם בשמים דנים אותו לכף זכות, מה שיזכה אותו בכל הדינים, ויביא לו את כל הישועות.

[4] כותב בעל ה"תניא" זצ"ל: "אהובי ידידי נא ונא לטרוח בכל לב ונפש לתקוע אהבת רעהו בלבו. ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם כתיב ולא תעלה על לב לעולם **ואם תעלה יהדפנה מלבו כהנודף עשן וכמו מחשבת עבודה זרה ממש**. כי גדולה לשון הרע כנגד ע"ז ג"ע וש"ד. ואם בדבור כך כו' וכבר נודע לכל חכם לב יתרון הכשר המחשבה על הדבור הן לטוב והן למוטב" (אגה"ק סוף אות כ"ב).

[5] ה"מאור עינים" זי"ע היה אומר על הפסוק "אמרו צדיק כי טוב" - איך זוכים להיות "צדיק"? על ידי ה"טוב" - הלב טוב, כי על ידי הלב טוב זוכים גם ללב טהור. עוד אמרו על הפסוק "לתאוה יבקש נפרד" - כמה שחסו ושלומו נפרדים מיהודי מגיעים לידי תאוה, ומדה טובה מרובה כמה שיש יותר "יוחן שם ישראל" - כאיש אחד בלב אחד, זוכים יותר להגבלה ופרישות. ומבואר בזוהר הקדוש שיוסף הצדיק זכה למדרגתו הנוראה בזכות שהיה משולל מהקפדה שנאה ותרעומת על אחיו, אלא רק ראה את הטוב שבהם ("שיחות התחזקות" קרח תשנ"ו).

[6] אומר ה"חזון איש" זצ"ל (יו"ד סוף סי' ב) בשם הגר"י מולין זצ"ל שבזמן הזה מצוה לאהוב את הרשעים, כי עדיין לא הוכיחו אותם, מכיוון שאין אנו יודעים איך להוכיח, ואם כן נחשבים הם כאנוסים, ואין רשות לשנוא את הרשעים רק לאחר שלא יקבלו תוכחה.

**כולנו ממשיכים בתפילה וחיזוק לרפואת פוסק הדור מרן ה"שבט הלוי" שליט"א
רבי שמואל הלוי בן רחל, לרפואה שלמה בתוך שאר חולי ישראל**

מה נשתנה!?

תאר לעצמך שיום אחד אתה מזמין לביתך איש מקצוע שיעשה לך חור בקיר בכדי להתקין מזגן חדש, בקשת ממנו שיעשה לך חור בקיר הימני אך הוא התבלבל ועשה את החור בקיר השמאלי, במקום בו עובר צינור מים מרכזי של כל הבניין! ומיד כשנפער החור הוצף הבית במים וכל הרהיטים ניזוקו, לאחר מכן סגרו את השיבר של כל הבניין, ואז קבלת צעקות מהשכנים עם האשמות על חוסר אכפתיות וכו', תחושה בהחלט לא נעימה... אולם לפתע אתה מגלה בתוך החור קצה של כספת, אתה מתאמץ ומושך את הכספת, פותח אותה, ולמול עיניך הנדהמות אתה מגלה... מיליון דולר! בירור קצר שאתה עורך מגלה לך שהדירה היתה שייכת ליהודי שלבנתיים נפטר ערירי ואין לו יורשים. כעת אתה ניגש לאותו איש מקצוע ונותן לו חיבוק ומודה לו מקרב לב על שזכה להיות שליח ההשגחה בכדי להפוך אותך למיליונר ברגע.

מה נשתנה? מדוע פתאום אינך כועס על אותו איש מקצוע? התשובה היא, שכעת נודע לך שמהרשלנות שלו יצא רק טוב, אבל החור לא נעשה במקום המתאים? הרהיטים נהרסו? השכנים צועקים? זה לא מפריע לך, העיקר שנהיית מיליונר... יהודי יקר! מי שמאמין שכל מה שנעשה עמו בעולם נעשה אך ורק מאת השם יתברך, והכל נעשה לטובה, הוא לא כועס על רשלנותו של פלוני, ולא על חוצפתו של אלמוני, כל הדברים הללו לא מצערים אותו כי הוא יודע שמכל מאורע יוצא רק טוב, ובפרט כשמכל התאפקות נהיים מיליונרים בעולם האמת! כמה מעריכים בשמים כל התאפקות שלנו מלהשיב נקם, כמה מעריכים בשמים כל התגברות שלנו על הכעס, כל חסימת הפה מלדבר לשון הרע, זה הרי ים של מיליונים של זכויות בעולם האמת. ומה עוד שלמדונו רבותינו שכל מי שדן את חברו לכף זכות גם משמים דנים אותו לכף זכות.

הידור כפול

הגאון רבי ישראל סלנטר זצ"ל מקפיד היה להיות נוכח בשעת אפית המצה השמורה שלו, שכן היה מדקדק בה מאד בהידורים מיוחדים. קרה פעם שלא יכול היה להיות נוכח בשעת אפית המצה השמורה, ותלמידיו קבלו עליהם את ההשגחה במקומו, ובקשוהו לתת להם הוראות באלו הידורים להיזהר ביותר. ציוה עליהם רבי ישראל בעיקר, לא לצער את האשה העוסקת בלישת הבצק ולא להאיץ בה למהר בעבודתה, מכיון שהיא אלמנה, והם עלולים להכשל בלאו "לא תענון". והוסיף ואמר כי אין כשרות המצות שלמה בהידור של הלכות פסח בלבד, ניש להוסיף גם בהידור של "חושן משפט"... ("מרוה לצמא" פסח תשע"ג).

להזמנת הרצאות \ חוברות \ דיסקים מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א עורך העלון "אשריכם ישראל"

התקשרו: 08-9743208

לקראת חג הפסח ניתן להשיג גם את החוברת והדיסק "מחשבת הפסח"

=====

ניתן להאזין להרצאות ושיעורים בהלכות פסח בקו החיזוקים "אשריכם ישראל"

0548-516-375

תודה מיוחדת לכל השותפים שלנו בהפצת העלון החודשי במקומות הבאים:

אופקים \ איתן \ אלומה \ אשדוד \ אשקלון
\ בני ברק \ דימונה \ ירושלים \ לוד
מודיעין עלית \ מצפה רמון \ מעלות
קרית גת \ רמלה \ תל ציון

בתרומת 50 שקלים אתה מזכה עוד 400 משפחות לקבל את החיזוקים מבית "אשריכם ישראל" ניתן לתרום להנצחה, לברכה, או לעילוי נשמה (אשראי \ הו"ק \ דואר)

תוכלו ליצור עמנו קשר ב:

08-9743208